

predsjednik Dieter F. Uchtdorf
drugi savjetnik u Prvom predsjedništvu

Život učenika

Prije 30 godina u Gani mlada je studentica imenom Doe prvi put ušla u sastajalište SPD-a. Prijateljica je pozvala Doe da dođe s njom, a Doe je željela saznati o kakvoj se Crkvi radi.

Ljudi su tamo bili toliko ljubazni i dragi da se pitala: »Kakva je ovo crkva?«

Doe je bila toliko nadahnuta da je odlučila doznati više o Crkvi i njezinim članovima, koji su bili ispunjeni neizmjernom radošću. No čim je počela istraživati, obitelji i prijatelji, koji su imali dobre namjere, počeli su joj se suprotstavljati na svakom koraku. O Crkvi su govorili ružne stvari i činili sve što su mogli kako bi ju odvratili od Crkve.

No Doe je primila svjedočanstvo.

Vjerovala je i voljela je evanđelje, koje je njezin život ispunjavalo radošću. I tako je ušla u vode krštenja.

Nakon toga se zadubila u proučavanje i molitvu. Postala je i tražila utjecaj Duha Svetoga u svom životu. Kao posljedica toga, Doeino svjedočanstvo i vjera su ojačali i produžili se. S vremenom je odlučila služiti cjelodnevnu misiju za Gospodina.

Nakon povratka s misije, izlazila je s misionarom povratnikom i vjenčala se s njim – s istim onim koji ju je godinama ranije krstio – te su se zapečatili u hramu Johannesburg Južna Afrika.

Prošlo je mnogo godina otkako je Doe Kaku po prvi put osjetila radost evanđelja Isusa Krista. Tijekom tog vremena život joj nije uvijek bio naklonjen. Pretrpjela je svoj

dio boli i očaja, uključujući gubitak dvoje djece – duboka tuga tih iskustava još uvijek tišti njezino srce.

No ona i njezin suprug Anthony nastoje približiti se jedno drugome i ljubljenom Nebeskom Ocu, kojeg vole svim svojim srcem.

Danas, 30 godina nakon ulaska u vode krštenja, sestra Kaku je nedavno završila još jednu cjelodnevnu misiju – ovog puta uz svog supruga, koji je bio predsjednik misije u Nigeriji.

Oni koji poznaju sestru Kaku kažu da je posebna. Blista. Teško je provesti vrijeme s njom, a ne osjećati se sretno.

Njezino je svjedočanstvo sigurno: »Znam da me Spasitelj vidi kao svoju kćer i prijateljicu (vidi Mosija 5:7; Eter 3:14)«, kaže. »A ja učim i silno nastojim biti njegova prijateljica – ne samo onime što govorim već i onime što činim.«

Mi smo učenici

Priča sestre Kaku slična je mnogima drugima. Željela je doznati istinu, platila je cijenu kako bi stekla duhovno svjetlo, pokazala je svoju ljubav za Boga i bližnje, a usput je doživjela teškoće i tugu.

No bez obzira na oprečnosti, bez obzira na tugu, nastavila je ići naprijed u vjeri. I, jednako važno, zadržala je svoju radost. Pronašla je način ne samo da izdrži životne teškoće, već da napreduje bez obzira na njih.

Njezina je priča slična vašoj i mojoj.

Naš je put rijetko lagan i bez kušnji.

Svi imamo svoje boli, razočaranja, tuge.

Možda se čak osjećamo obeshrabreno i ponekad nadvladano.

No oni koji žive životom učenika – koji ostaju vjerni i nastavljaju ići naprijed u vjeri, koji imaju povjerenja u Boga i obdržavaju njegove zapovijedi,¹ koji žive po evanđelju iz dana u dan i iz sata u sat, koji bližnjima pružaju kristoliku službu, jedno po jedno dobro djelo – su oni čija mala djela često čine veliku razliku.

Oni koji su malo ljubazniji, malo više praštaju i malo milosrdniji su, jesu milosrdni koji će primiti milosrđe.² Oni koji ovaj svijet čine boljim mjestom stalnim djelima ljubavi i pažnje, i koji nastoje živjeti blagoslovljenim, zadovoljnim i mirnim životom učenika Isusa Krista su oni koji će naposljetku pronaći radost.

Oni će znati da »ljubav Božja, koja se izliva posvuda u srca djece ljudske; stoga... je najpoželjnija od svega... i najveća radost duši.«³

NAPOMENE

1. Vidi Mosija 4:6
2. Vidi Matej 5:7
3. 1 Nefi 11:22–23

NAUČAVANJE IZ OVE PORUKE

Predsjednik Uchtdorf podučava nas da je put učenika težak, no da su oni koji nastoje živjeti »mirnim životom učenika Isusa Krista, oni koji će naposljetku pronaći radost«. Kao što predsjednik Uchtdorf iznosi priču o Doe da bi pokazao kako pravi Kristov učenik može pronaći mir i sreću unatoč životnim kušnjama, možete razmotriti iznijeti priču iz svog života o tome zašto odabirete slijediti Krista te kako vas je on ojačao. Kad ste vođeni Duhom, iznošenje osobnih priča može ojačati one koje podučavate.

MLADI

Radost zbog slijeđenja Isusa Krista

Jeste li ikada imali loš dan? Što ste učinili kako biste se oraspoložili? Predsjednik Uchtdorf zna da »svi imamo svoje boli, razočaranja, tuge. Možda se čak osjećamo obeshrabreno i ponekad nadvladano.«

Njegovo rješenje je živjeti, kako on to naziva, »životom učenika«: »Ostati vjeran i nastaviti ići naprijed u vjeri«. Kad idemo naprijed u vjeri, možemo imati povjerenja u Boga, obdržavati njegove zapovijedi i služiti drugima – i tijekom svega toga osjećati radost. Kako je predsjednik Uchtdorf rekao: »Oni koji žive životom učenika... su oni čija mala djela često čine veliku razliku.«

Razmislite napraviti popis načina na koje možete živjeti životom učenika. Na primjer, možete zapisati ideju o služenju poput »Pomoći roditelju napraviti večeru« ili ideju o obdržavanju zapovijedi poput »Moliti se za više strpljenja sa svojom braćom i sestrama«. Sljedeći put kad se osjećate frustrirano ili nadvladano, izvadite svoj popis, odaberite ideju i pokušajte!

DJECA

Sretna i tužna vremena

Neki dani imaju svoje ne baš tako sretno trenutke. **N**I to je u redu. Isus vam može pomoći izdržati ih.

Nacrtajte tužno lice. Kako vam Isus može pomoći kad ste tužni? Sad nacrtajte sretno lice. Kako vam Isus može pomoći da budete sretni?

Živjeti posvećenim životom

Uz molitvu proučite ovaj materijal i tražite nadahnuće o tome što iznijeti drugima. Kako će razumijevanje svrhe Potpornog društva pripremiti Božje kćeri za blagoslove vječnog života?

Vjera obitelj potpora

» **P**osvetiti znači odijeliti ili odrediti nešto kao sveto, posvećeno svetim svrhama«, rekao je starješina D. Todd Christofferson iz Zbora dvanaestorice apostola. »Pravi uspjeh u ovom životu dolazi iz posvećenja našeg života, to jest našeg vremena i odabira, Božjim svrhama.«¹

Starješina Neal A. Maxwell (1926.–2004.) iz Zbora dvanaestorice apostola je rekao: »Obično o posvećenju razmišljamo kao o prinošenju svoje materijalne imovine, pod božanskim usmjerenjem. No najveće posvećenje je kada se predamo Bogu.«²

Dok se posvećujemo Božjim svrhama, naša će se vjera u Isusa Krista i njegovo Pomirenje povećati. Dok živimo posvećenim životom, možemo se posvetiti kroz ta djela.

Carole M. Stephens, prva savjetnica u predsjedništvu Potpornog društva, je rekla: »Starješina Robert D. Hales je podučavao: 'Kad sklapamo i obdržavamo zapovijedi, odlazimo sa svijeta i dolazimo u kraljevstvo Božje.'

Promijenjeni smo. Izgledamo drugačije i ponašamo se drugačije. Stvari koje slušamo, čitamo i govorimo drugačije su, a ono u što smo odjeveni drugačije je jer postajemo kćeri Božje povezane s njim kroz savez.«³

Posvećenje je savez koji Bog sklapa »s domom Izraelovim poslije onih dana – riječ je Jahvina: Zakon ću svoj staviti u dušu njihovu i upisati ga u njihovo srce. I bit ću Bog njihov, a oni narod moj« (Jeremija 31:33). Živjeti posvećenim životom u skladu je s Božjim naumom za nas.

Dodatni stihovi iz Svetih pisama

1 Solunjanima 1:3; Nauk i savezi 105:5; *reliefsociety.lds.org*

NAPOMENE

1. D. Todd Christofferson, »Reflections on a Consecrated Life«, *Liahona*, studeni 2010., 16
2. Neal A. Maxwell, »Consecrate Thy Performance«, *Liahona*, srpanj 2002., 39
3. Carole M. Stephens, »Wide Awake to Our Duties«, *Liahona*, studeni 2012., 115–116

Razmotrite sljedeće

Kako nam posvećenje svog života Gospodinu pomaže da postanemo više poput njega?